

Vợ Nhí

Phạm Xuân Thái

Lời Tác Giả: Câu chuyện này hoàn toàn được viết theo trí tưởng tượng, dựa theo những gì đang xảy ra ở trong và ngoài nước, và không ám chỉ bất cứ ai. Nếu độc giả thấy có sự trùng hợp của chính mình với những nhân vật, hoặc dữ kiện trong truyện, đó là ngoài ý muốn của tác giả.

Hôm ấy Đồng bạn xoa Mặt Chược nên để vợ đi party một mình. Không ngờ trong buổi party ấy, Thu đã gặp lại Tuấn, người yêu cũ của nàng, và rồi về nhà nhất định đòi ly dị Đồng. Thu và Đồng đã ăn ở với nhau hơn 30 năm, và có được hai đứa con. Có thể tình yêu của hai vợ chồng đã hơi phai nhạt, nhưng ít nhất cũng còn cái nghĩa, thế mà nàng đã cạn tài ráo máng, lừa chàng để lấy gần hết tài sản.

Không biết ai đã bày mưu vấn kế cho Thu mà nàng về khóc lóc, yêu cầu chàng ly dị êm thấm bằng cách cả hai người đều liệt kê tất cả tài sản của nhau, sau đó chia đôi để người ngoài không dị nghị, con cái không đau buồn, và vợ chồng tuy xa nhau vẫn là bạn của nhau. Nghe bùi tai, nên Đồng đã liệt kê tất cả mọi tài sản, tiền để dành trong quỹ hưu bổng, tiền trong credit union, tiền tiết kiệm trong băng, tiền mua thị trường chứng khoán, tiền trong quỹ đen, quỹ đỏ, và trao bảng liệt kê cho Thu. Riêng Thu, thay vì đưa bảng liệt kê của nàng cho chàng, nàng lại tâu tán hết mọi tài sản mà nàng giữ riêng, và đưa bảng liệt kê tài sản của Đồng cho Luật Sư nàng. Phải công nhận, chàng quá dại vì cả tin! Sau cuộc ly dị, Đồng chỉ còn mỗi cái nhà, cái xe Toyota Corolla, và số tiền hưu trí hàng tháng.

Thời gian qua thật mau, thậm chí Đồng ly dị vợ đã được 10 năm. Cuộc sống cu ki trong căn nhà rộng làm Đồng khổ sở trong nỗi trống vắng và cô đơn. Chàng muốn kiếm một người đàn bà nào đó để là bạn đồng hành, đi cùng chàng nốt quãng đời còn lại, nhưng số tuổi 70 quá ác của chàng là một trở ngại to lớn. Các cô 30, 40 nghe nói tới số tuổi 70 là khóc thét lên và chạy có cờ; các bà 50, 60 thì lại muốn có kếp nhí để dễ sai bảo, và được phục vụ “có màu sắc” hơn; còn các bà 70 trở lên thì.... chịu thôi!

Tin tức từ Việt Nam cho thấy dịch vụ môi giới hôn nhân và phong trào lấy chồng nước ngoài đang trên đà phát triển mạnh khiến Đồng suy nghĩ thật nhiều. Trường hợp Cương, bạn Đồng, về Việt Nam lấy được một cô vợ dưới 40 tuổi, học thức, ngoan, hiền, và bây giờ lại còn có tí nhau 2, 3 tuổi để Cương ôm ấp, làm Đồng càng thêm háo hức và ... mơ mộng. Đồng nhoen nụ cười tươi như hoa ... Ngũ Sắc khi hình dung ra cảnh chàng đang chơi đùa với thằng con và người vợ trẻ. Chỉ mới mừng tượng sơ sơ mà Đồng đã thấy sướng tê cả cõi lòng!

Sau nhiều tuần đắn đo suy nghĩ, Đồng quyết định liên lạc Trung Tâm Môi Giới To Hồng tại Hà Nội để kiếm vợ:

- A lô, Trung Tâm Môi Giới Tư Hồng đây phải không? Tôi là Ngô Đồng bên Hoa Kỳ đây. Quý vị đã nhận được Hồ Sơ và đơn Mẫu Người Lý Tưởng tôi gửi về qua điện thư chưa? Đây, cứ chọn cho tôi cô nào giống như những điểm tôi điền trong đơn nhé. Cần nhất là phải ít ít tuổi thôi, phải đẹp, có học, có chiều cao bề ngoài, và chiều sâu tâm hồn. Cần nhất là vòng số 1, số 2, và số 3 như ý tôi ghi trong đơn! Ừ, thêm tí văn nghệ văn gừng nữa là nhất. À, nhớ đừng nói cho cô ấy biết tôi đã 70 rồi nhé. Làm lạ tôi sẽ cho thêm tiền boa! Ok, ok. À mà này, vòng số 1 dư thêm cũng không sao nhé!

Đặt Phone xuống, Đồng thờ ra khoan khoái, ước mơ mà chàng ấp ủ trong mấy năm qua sắp thành sự thật. Quả thật cái mác Việt Kiều và đồng Dollar của Mỹ nó mạnh thật, làm gì cũng trót lọt! Vấn đề kế tiếp mà chàng cần làm là phải tu bổ lại dung nhan đã xé chiều của chàng một tí. Cũng đơn giản thôi: chơi một bộ tóc giả là sẽ trẻ lại hàng chục tuổi; tới thăm Trung Tâm Thẩm Mỹ Xuân Xanh để nặn mụn, chà da mặt, bôi kem, và ngâm người vào bồn nóng cho da nó trẻ lại; đi nha sĩ để trám lại mấy cái răng sâu và kỳ cọ, tẩy răng cho nó trắng hơn; À, còn phải đi bác sĩ xin toa mua Viagra nữa chứ, quên cái vụ này là “kẹt” vô cùng!

Đồng cảm thấy yêu đời hẳn ra, chàng ngâm ư ư:

Em về điểm phấn tô son lại
Ngạo với nhân gian một nụ cười.¹

*

* *

- Chào bà chị, tôi xin tự giới thiệu tôi là Lê Văn Xuân, Giám Đốc Trung Tâm Môi Giới Tư Hồng. Tôi đã xem xét hồ sơ muốn kiếm chồng nước ngoài của chị. Trường hợp của chị hơi khó đấy! Chị đã ngoài 50, đã có chồng con và đã ly dị, trình độ học vấn mới tới lớp Nhất, nhan sắc ... hơi dưới trung bình một tí, gay đấy chứ không phải chơi đâu nhé! Hầu hết các cô muốn kiếm chồng nước ngoài, tuổi từ 18 đến 25 là đã già lắm rồi. Thế chị muốn lấy chồng Campuchia hay Lào?

Tần nhìn Lê Văn Xuân với vẻ mặt bẽn lẽn, ngượng ngùng, đầy mặc cảm vì số tuổi 52, mà có vài đũa mắt dậu đã dám gọi nàng bằng cụ. Nhan sắc nàng ngày xưa cũng đâu đến nỗi nào, chỉ vì bị thằng chồng cũ nó dầy vò, táy máy ngày đêm, đưa con nó phá cửa, rồi lại ngồi bán bún ốc ở chợ Đồng Xuân liền tù tì trong 20 năm, vì ít hoạt động nên người nàng nó mới xò xề ra như thế. Tuổi của Tần bây giờ là tuổi hội xuân, tuổi cần đàn ông. Tần sẵn sàng đánh đổi tất cả để kiếm được một tấm chồng Việt Kiều. Nàng không còn chịu nổi nỗi cô đơn đang gặm nhấm, ray rứt nàng hàng đêm. Nàng cũng không chịu nổi những tiếng thở dài não ruột của chính nàng nữa! Đã ném lao vào cái văn phòng dịch vụ này rồi thì phải theo lao, Tần nhìn Lê Văn Xuân với ánh mắt van xin:

- Thưa anh, xin anh cố giúp cho, tốn kém bao nhiêu tôi cũng xin trang trải. Tôi chỉ muốn lấy chồng Việt Kiều bên Mỹ thôi ạ. Vâng, xin anh kiếm cho người đang hoàng tử

¹ Thơ Đinh Hùng (?)

tế, có ăn, có học. Chỉ cần kiếm được người yêu tôi chân tình, tôi sẽ sẵn sàng sang lại xạp bún ốc của tôi, và mang hết tài sản vốn liếng về nhà chồng.

- Úi dào, tưởng chị lấy chồng Campuchia hay Lào thì còn dễ kiếm chứ Việt Kiều bên Mỹ thì hơi khó đây chị ơi! Phần đông các ông Việt Kiều bên Mỹ về Việt Nam là để kiếm vợ nhí chứ họ đâu có muốn lấy người lớn tuổi. Nhưng, ... nếu chị chịu chi kha khá một tí thì công ty của chúng tôi sẽ vắn kẻ và cố gắng dàn xếp giúp chị.

- Giá biểu môi giới của chúng tôi trong trường hợp thông thường như sau:

Campuchia, Lào	=	10.000 Dollars
Thái Lan, Trung Quốc, Mã Lai	=	12.000 Dollars
Đài Loan, Hàn Quốc, Singapore	=	15.000 Dollars
Nhật, Úc	=	25.000 Dollars
Âu Châu	=	30.000 Dollars
Mỹ	=	40.000 Dollars

- Riêng trường hợp bà chị, hơi khó, nên chúng tôi tính 50.000 Dollars. Chị trả trước 30.000 Dollars, số tiền 20.000 còn lại giao trước ngày lên máy bay. Chị đồng ý không?

Tần suy nghĩ thật nhanh đến số tiền nàng để dành từ trước đến nay; số tiền có thể kiếm được khi sang xạp bún ốc; và số tiền bán căn hộ nàng đang ở, tổng cộng chắc cũng được năm chục nghìn đô. Nhưng vì là con buôn nên Tần than van, mặc cả, kì kèo, và sau cùng cả hai đã đồng ý với giá 30.000 đô cho dịch vụ lấy chồng Việt Kiều Mỹ của nàng. Nàng sẽ phải trang trải thêm chi phí “làm đẹp” cho chính bản thân nàng. Lê văn Xuân sẽ giới thiệu bác sĩ thẩm mỹ và nha sĩ cho Tần để nâng cấp vòng số 1 của nàng cho to gấp đôi, hút bỏ đi ít nhất 20 Kí-lô mỡ bụng, mỡ mông, và mỡ đùi, cắt mắt to ra, làm mũi cao hơn, và sửa lại hàm răng hô như mái tây hiên của nàng. Nàng sẽ không bao giờ được tiết lộ nghề nghiệp “bán bún ốc chuyên chính” của nàng. Kể từ ngày hôm nay, Nguyễn thị Tần sẽ biến mất để trở thành Nguyễn thị Hằng Nga, 39 tuổi, cô giáo trường mẫu giáo Chim Xanh.

Đưa Tần ra cửa xong, Lê văn Xuân cười lên hô hô vì vợ được món bở. Hắn sẽ mai mối Nguyễn thị Hằng-Nga cho Ngô Đồng và sẽ lấy tiền của cả hai. Lê văn Xuân nhắc điện thoại báo tin cho Ngô Đồng biết tin:

- Thưa anh Ngô Đồng đây ạ, đây là Xuân, Giám Đốc Trung Tâm Môi Giới Tư Hồng, xin báo anh một tin mừng là chúng tôi đã kiếm được người đàn bà lý tưởng cho anh rồi đó ạ. Dạ, cô ấy là cô giáo trường mẫu giáo Chim Xanh, 39 tuổi mà trông trẻ như 29 anh ạ! Dạ vâng, chúng tôi đã đo kích tấc và cô ấy ...”đầy đặn” hoàn toàn như ý anh muốn. Dạ, cô ấy tên Nguyễn thị Hằng-Nga, vừa đẹp, thùy mị, nét na, cao ráo, khoẻ mạnh, thông minh, có chiều sâu tâm hồn, mà “kích tấc” lại hoàn toàn. Nhất anh ạ! Bảo đảm anh gặp anh sẽ mê ngay. Ca này hơi khó vì là con nhà lành và lại là cô giáo, nên chúng tôi phải chi nhiều hơn, mong anh cho thêm chút đỉnh. Vâng, vâng cảm ơn ông anh. Tôi sẽ gửi ảnh và số điện thoại cô ấy tới anh.

Sau sáu tháng thư từ, điện thoại qua lại, đám cưới giữa chú rể Việt Kiều Mỹ, Kỹ Sư Giám Đốc Ngô Đồng và cô giáo trường mẫu giáo Chim Xanh Nguyễn thị Hằng-Nga đã được tổ chức tại Hà Nội trong vòng thân mật và ...đầy tốn kém. Đồng tự hỏi không biết tại sao dân chợ Đồng Xuân tới tham dự đông thế!

*
* *

Đời sống vợ chồng Ngô Đồng và Hằng-Nga thật là thần tiên. Đồng dẫn Hằng-Nga đi thăm tất cả bạn bè xa gần, mặt chàng vác lên tận mang tai, mũi chàng nở như quả cà chua chín khi được bạn bè khen có cô vợ trẻ, đẹp. Hằng-Nga càng muốn được tiếng là người vợ hiền nên nàng chiều chuộng chồng hết mức: nàng cơm bung nước rớt, giặt ủi quần áo cho chồng, đấm bóp khi chồng "...đưa em xuống phố trưa nay, vẫn còn nhức mỗi đôi vai²"; Đêm đêm, nàng ôm sát Đồng vào ngực mình và ru: "... Anh ơi hãy ngủ, em hầu quạt đây³". Tài nội trợ của Hằng-Nga thì khỏi chê, sau hơn 10 năm mì gói, pizza, hamburger, phở..., Đồng bây giờ lại được hưởng những món ăn thuần túy quê hương như: rau muống xào tỏi, trứng đúc thịt, canh mùng toi nấu cua, thịt kho Tàu, cá chiên giòn chấm nước mắm tỏi, đặc biệt là món bún ốc, không biết nàng học nấu từ ai, mà nó ngon ơi là ngon! Cuộc đời Đồng quá hạnh phúc, chàng mãn nguyện và chẳng đòi hỏi gì thêm. Để đáp lại những săn sóc của Hằng-Nga, Đồng cùng sự trợ giúp của Viagra đã liên tục đáp ứng những đòi hỏi về xác thịt, tưởng như không bao giờ ngừng nghỉ, của Hằng-Nga.

Sau sáu tháng chung sống, da thịt Hằng-Nga càng ngày càng mịn mơn, trong khi đó Đồng càng ngày càng xanh xao, vàng vọt, mặt mũi chàng lúc nào cũng lơ lơ buồn ngủ, tay chân run rẩy. Mỗi tối khi thấy Hằng-Nga bước vào phòng ngủ, Đồng giả vờ ngáy như ... lệnh võ, Hằng-Nga cố đánh thức cách mấy, Đồng cũng không dậy. Ban ngày, mỗi khi thấy Hằng-Nga nở nụ cười "cầu tình", chàng lại nại có phải đi đây đi đó, làm cái này làm cái nọ. Một tối nọ, quá cáu vì đánh thức mãi mà Đồng không dậy, Hằng-Nga dùng cái điện thoại đầu giường đập vào đầu Đồng một cái như trời giáng. Lôm côm bò dậy, Đồng đau đớn, đánh, đấm, đá, đập loạn cào cào. Vì nhỏ con hơn, nên Đồng bị vợ dùng tâm thân "bồ tượng" của nàng trấn áp. Nàng ngồi lên người chàng, hai chân nàng đè chặt lên hai cánh tay chàng, một tay nàng tát, một tay nàng đập. Đồng đau quá đành dùng thế "cẩu xục xiu quách" ngoạm vào chân nàng. Tiện tay, Hằng-Nga quật cái điện thoại tới tấp vào hàm răng "kẹo lạc" của Đồng. Sau trận chiến, phía Hằng-Nga: quân ta vô sự; phía Đồng: quân ta để lại vũng máu và 4 cái răng cửa. Kể từ hôm ấy, anh ở phòng anh, tôi ở phòng tôi; đường anh, anh đi; đường tôi, tôi đi.

Những ngày sau đó Hằng-Nga bắt đầu đi học lái xe, học Anh Văn buổi tối, và kiếm được công việc sắp xếp quần áo tại Kmart. Hằng-Nga có vẻ tự tin hơn, vì có rất nhiều chàng trai trẻ cùng lớp, ông giáo trẻ dạy Anh Văn, và tay Assistant Manager ở Kmart xoắn xuýt bên nàng chờ sai bảo. Thịnh thoảng ông giáo trẻ dạy Anh Văn tặng nàng bó hoa Hồng; tay Assistant Manager ở Kmart tặng nàng áo da và khăn choàng; Các chàng trai trẻ cùng lớp sẵn sàng chở nàng đi học, đi làm, và sẵn sàng cung phụng bất cứ gì nàng muốn.

² Nhạc Lê Uyên Phương

³ Thơ Huy Cận

Lửa gần rom lâu ngày cũng bén, Hằng-Nga bắt đầu đi ăn tối với Joe, tay Assistant Manager ở Kmart; về thăm chỗ hấn ở; và rồi ... màn "ân ái" cup lạc đã xảy ra. Joe và Hằng-Nga như hai con thú đói lâu ngày, chồm vào nhau, rên la những tiếng ... không ai hiểu là tiếng gì. Kể từ đó, ngày nào sau khi đi làm về Hằng-Nga cũng tắm rửa, mặc quần áo đẹp, và "đi học tối". Ngô Đồng mỗi tối nhìn vợ ra đi trong ánh mắt buồn rầu. Các bạn chàng xúi chàng bỏ nàng, và báo cho cơ quan Di Trú để trả Hằng-Nga về Việt Nam, nhưng Đồng không nỡ.

Đêm đó, lần đầu tiên Hằng-Nga đi suốt đêm. Đồng đi ra đi vào bồn chồn lo lắng. Đồng muốn lái xe đi tìm, nhưng không biết nàng ở đâu. Đồng gọi điện thoại di động nhưng Hằng-Nga không trả lời. Đồng đứng lên, ngồi xuống, vò đầu bứt tai, tim đập mạnh, máu chạy rần rập. Đầu Đồng bông nhúc như búa bổ, mặt chàng méo xệch, tay chân không còn cử động được như ý muốn. Mạch máu não vỡ, Đồng ngã xuống, bên tai còn nghe văng vẳng tiếng ru của Hằng-Nga: "Anh ơi hãy ngủ, em hầu quạt đây".

Phạm Xuân Thái